

Γιατί δεν κοιμάσαι, μαμά; του Μάκη Τσίτα (εικ.: Γιώτα Κοκκόση)

Από **Απόστολος Πάππος** 15/12/2024 2925 0

Διαβάζεται σε 3'- Ηλικιακό κοινό: 4+ (target 4-8) – Εικονογραφημένο βιβλίο για παιδιά

"Μαμά, κλείσε τα μάτια σου!" της λέει.
"Α, ναι, ξεχάστηκα" λέει εκείνη και τα κλείνει αμέσως.

Αγόρασέ το

Ο Μάκης Τσίτας σε ένα ακόμα ξεχωριστό βιβλίο για τη μαμά που ποτέ δεν ησυχάζει από τις έγνοιες της καθημερινότητας.

Περί τίνος πρόκειται

Η μαμά του Χάρη δεν μπορεί να κοιμηθεί εύκολα. Και είναι στεναχωρημένη. Ο Χάρης την αγαπάει και δεν θέλει να ταλαιπωρείται, αλλά δεν ξέρει πώς να τη βοηθήσει. Και τότε εκείνη του ζητάει να τη βοηθήσει. Η μαμά ξαπλώνει κι εκείνος αρχίζει να της τραγουδά.

Ξύπνησε μια μέρα μέρα ο Γιώργος
και στα μάτια του μπροστά...

Αδύνατον να κοιμηθεί η μαμά. Ξέχασε να σημειώσει τα ψώνια για αύριο. Ο Χάρης συνεχίζει. Αδύνατον. Η μαμά ξέχασε να πει στον μπαμπά να πλύνει τα πιάτα. Ο Χάρης συνεχίζει. Αδύνατον να κοιμηθεί ξανά. Η μαμά ξέχασε να βάλει το φαγητό στο ψυγείο. Πρέπει να κλείσει επιτέλους τα μάτια της και να κοιμηθεί. Και τότε τα καταφέρνει ο Χάρης. Κοιμάται. Ο ίδιος.

Εστιάζοντας

Επιδέξια στημένη ιστορία από τον Μάκη Τσίτα, που δίχως διδακτισμούς και έτοιμα επιμύθια, σχολιάζει τις σύγχρονες αλλά και διαχρονικά πολυάσχολες μητέρες, που δεν μπορούσαν ποτέ να ησυχάσουν, αθροίζοντας συνεχώς στον νου τους δουλειές, υποχρεώσεις, μικρορουτίνες, υπηρετώντας στην εντέλεια ένα πλάνο ζωής που συχνά τις εξόντωννε, στερώντας τους βασικές απολαύσεις ή ανάγκες όπως ο ύπνος. Δίχως να το θέσει καθόλου επί χάρτου, ο συγγραφέας εμφανίζει ένα παιδί να προσπαθεί να νανουρίσει την ανήσυχη μαμά του, η οποία στο τέλος, σκεπάζει το παιδί, το φιλάει και πηγαίνει να ολοκληρώσει τις εναπομείνουσες δουλειές της ημέρας.

Κείμενο μεστό, στιβαρό, δουλεμένο, με ρεαλισμό που προσφέρει ποικίλες δυνατότητες ταύτισης στους αναγνώστες. Ο συγγραφέας δεν υποκύπτει σε νουθεσίες, υποδείξεις, κηρύγματα, αλλά επινοεί ένα παιχνίδι αντιστροφής ρόλων το οποίο εν τέλει επιστρέφει στην κανονικότητα, φανερώνοντας τη φύση της μητέρας και εκείνη του παιδιού. Μέχρι να συμβούν όλα αυτά, διακρίνουμε την αγάπη και το ενδιαφέρον του ενός για τον άλλο, την προσπάθεια βοήθειας. Η συνομιλία του κειμένου με την εικόνα είναι σαφής, εκούσια και εμπρόθετη, ενώ ο υπαινικτικός χαρακτήρας του είναι πλούσιος.

Βρήκα μαγικό τον τρόπο με τον οποίο ο συγγραφέας μεταμοσχεύει ιδέες, σκέψεις, νύξεις, προβληματισμούς στο αθώο, τρυφερό, χιουμοριστικό, κυρίως σώμα του κειμένου, ενώ η ιδέα του διαρκώς διακοπτόμενου τραγουδιού λειτουργεί ως ένα χιουμοριστικό μοτίβο που κρατά τον αναγνώστη συνδεδεμένο με την ιστορία, ενισχύει την αγωνία για το πώς θα εξελιχθεί όλο αυτό και εγκιβωτίζει την κουλτούρα των νυχτερινών ιστοριών και νανουρισμάτων στο ρεπερτόριο μιας σύγχρονης οικογένειας.

Η εικονογράφηση της Γιώτα Κοκκόση ράβει και δένει πάνω σε ένα άρτιο κείμενο με τρόπο παιγνιώδη, περιπαικτικό, εστιάζοντας στα πρόσωπα και τις βασικές λεπτομέρειες του περιβάλλοντος της ιστορίας.

Το απόλαυσα, το προτείνω.

Για αναγνώστες από 4 περίπου ετών.

Εκδόσεις Μεταίχμιο.